

Kỹ thuật phủ vải tạo khối trên trang phục nữ

- Nguyễn Thị Mộng Hiền¹
- Hồ Tường Vy²
- Hoàng Thị Thảo³

¹Trường Đại học Bách Khoa, ĐHQG-HCM

²Công ty cổ phần Dệt may Gia Định – Phong Phú

³Tổng công ty cổ phần may Nhà Bè

(Bản nhận ngày 14 tháng 11 năm 2014, hoàn chỉnh sửa chữa ngày 30 tháng 6 năm 2015)

TÓM TẮT

Bài báo này trình bày kết quả nghiên cứu của kỹ thuật phủ vải trên mannequin để sáng tạo hình khối trên trang phục nữ. Qua bài báo, tác giả muốn giới thiệu một phương pháp thiết kế rập đang được ứng dụng mạnh mẽ trong lĩnh vực thiết kế thời trang của các nước tiên tiến trên thế giới và cũng để phục vụ cho công tác giảng dạy môn học thiết kế trang phục tại các trường có đào tạo chuyên ngành Công nghệ may – Thiết kế thời trang. Đối tượng nghiên cứu là những khối cong, khối đa giác may rập nổi trên trang phục và

các kiểu đầm được phủ mẫu từ đơn giản đến phức tạp như là đầm công sở, đầm dạ hội, đầm cưới. Nguyên vật liệu phủ mẫu trên mannequin là vải 100% cotton và vải chính thực hiện sản phẩm là các loại vải phi, vải nhung, vải voan, vải lưới có độ co giãn với các màu sắc đậm nhạt khác nhau. Khi ủi các mẫu vải, sản phẩm không sử dụng bàn ủi hơi để ủi. Kết quả nghiên cứu đưa ra các quy trình tạo khối 3D trên mannequin, và các bước phủ của các kiểu đầm trên.

Từ khóa: Thiết kế trang phục, mannequin, khối 3D, phủ mẫu, thiết kế rập, đầm công sở, đầm dạ hội, đầm cưới, thiết kế thời trang.

1. GIỚI THIỆU

Trong thiết kế trang phục thường sử dụng chủ yếu thiết kế theo phương pháp tính toán 2D [1, 2, 5, 11, 12] và phương pháp phủ mẫu 3D [10, 13, 14]. Thiết kế theo phương pháp 3D đã có từ rất lâu nhưng khả năng sử dụng vẫn hạn chế. Tuy nhiên, khi ngành công nghiệp thời trang phát triển trong những năm gần đây thì phương pháp

thiết kế 3D đã được nhân rộng tại nhiều nước trên thế giới. Với thiết kế 2D kích thước và hình dạng của các chi tiết của sản phẩm được xác định dựa trên cơ sở những số đo của cơ thể người, hệ số gia cử động, hệ số công nghệ cùng những thông tin về kiểu dáng sản phẩm và những phương pháp tạo dáng chúng. Thiết kế theo

phương pháp 3D được thực hiện bằng tay (phủ vải trực tiếp để lấy mẫu trên mannequin) [4,8,9] hoặc thiết kế dưới sự hỗ trợ của phần mềm kết hợp thiết kế 2D, mô phỏng may ảo, mô phỏng mặc và biểu diễn ảo phần mềm V-Sticher, phần mềm CLO3D... phương pháp này đã được sử dụng phổ biến trên thế giới, giúp nhà thiết kế nảy sinh thêm nhiều ý tưởng mới so với ý tưởng ban đầu, làm cho việc thiết kế trở nên dễ dàng và đầy cảm hứng. Đa phần dòng thời trang cao cấp của những nhãn hiệu lớn đều sử dụng kỹ thuật này, chẳng hạn như bộ đầm cưới trong bộ sưu tập mùa thu 2011 của nhà thiết kế Marchesa với phần thân áo và tầng váy 3D xòe rộng, xếp nếp theo nghệ thuật gấp giấy origami độc đáo; bộ sưu tập xuân hè 2011 của nhà thiết kế John Galliano với thủ thuật xếp nếp độc đáo đã tạo nên nét sống động 3D cho phần thân áo và vẻ yếu điệu ở chân váy; bộ sưu tập “Black Rose” 27/8/2013 của nhà thiết kế Hoàng Minh Hà với tông màu đen chủ đạo kết hợp cùng các chất liệu vải xếp, vải voan,

vải lưới được thiết kế tạo khối 3D đã chuyển tải được toàn bộ ý nghĩa bộ sưu tập. (Hình 1)

Thiết kế 3D, mẫu sẽ được phủ trực tiếp lên mannequin thật hoặc ảo, từ đó chuyển sang rập 2D. Ưu điểm của phương pháp này là kiểu dáng sản phẩm sẽ nhìn thấy trước khi chuyển sang rập 2D nên kiểu dáng được trau chuốt hơn để tăng giá trị và chất lượng sản phẩm được nâng cao.

Trong bài báo này, tác giả sẽ giới thiệu kỹ thuật tạo các khối và kỹ thuật phủ các kiểu đầm tạo khối qua ba kiểu đầm công sở, đầm dạo phố, đầm cưới. Người thiết kế chuyển ý tưởng của mẫu phác thảo thành một dạng 3D để hình dung bộ trang phục. Kích thước và tỷ lệ kích thước của các chi tiết tạo hình khối liên quan với nhau và liên quan với vóc dáng cơ thể được nhìn thấy rõ ràng nên việc hiệu chỉnh chi tiết mẫu cho tới khi thỏa mãn thẩm mỹ nhà thiết kế sẽ được tối ưu. Bên cạnh đó khả năng tác động của vải như là độ rũ vải, xếp nếp vải hay sóng vải... dễ dàng được nhìn thấy.

Hình 1. Các kiểu trang phục sử dụng kỹ thuật tạo khối

2. NỘI DUNG

2.1 Đối tượng nghiên cứu

2.1.1 Người mặc

Đối tượng sử dụng các sản phẩm này là giới nữ trẻ trong độ tuổi từ 25 đến 35 có thông số 3 vòng chính tương đương các số đo trên mannequin.

2.1.2 Mannequin (Hình 2.1)

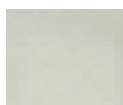
Mannequin sử dụng để phủ mẫu: size S (vòng ngực: 88cm; vòng eo: 63cm; vòng hông: 92cm)

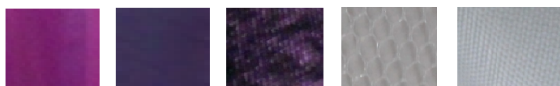
Hình 2.1. Mannequin size S

2.1.3 Nguyên vật liệu may

Vải mộc 100% cotton (Hình 2.2), vải phi, vải nhung, vải voan, vải lưới (Hình 2.3).

Hình 2.2 Vải phủ (vải mộc, dệt thoi), 100% cotton

Hình 2.3 Các loại vải chính

Lý do sử dụng vải mộc 100% cotton để phủ vì loại vải này có tính ổn định cao về cơ lý [3, 7] nên kết quả phủ sẽ có được các nếp vải phẳng,

êm, không biến dạng như các nếp giấy và khi ủi thì không sử dụng bàn ủi hơi để ủi [4,p.27] do vải chính được sử dụng là vải trắng kem (áo cưỡi), vải phủ là vải cotton mộc 100% có màu kem nên khi dùng bàn ủi hơi vải phủ có ngã màu cũng không sao nhưng vải chính sẽ bị ố hoặc ngã màu do nước có phèn. Một vấn đề đặt ra về sự tương đồng của vải phủ với vải chính và khi vải mộc nhăn thì lúc can qua vải thật sẽ có sai số sơ đồ. Tuy nhiên vấn đề này sẽ được giải quyết như sau:

- Điều chỉnh nhiệt độ thích hợp với vải mộc để ủi phẳng.

- Lót vải phủ phía trên vải chính thì khi ủi mẫu sẽ phẳng, không co rút sau khi ủi.

Làm như vậy có vẻ phức tạp. Vậy, tại sao ta không dùng vải chính để phủ trực tiếp? Có 2 lý do để sử dụng vải phủ không phải là vải chính và không có độ co giãn:

- Tính kinh tế: sẽ rất lý tưởng nếu vải phủ là vải chính hoặc các loại vải có đặc tính gần giống vải chính thì kết quả phủ sẽ trực quan nhất và cho hiệu quả cao hơn nhưng khi dùng vải mộc sẽ tiết kiệm được chi phí và vẫn đảm bảo được hiệu quả của mẫu phủ.

- Các mẫu thiết kế trong bài đều có dáng ôm nên trước khi cắt lên vải chính phải kiểm tra độ giãn của vải để gia giảm vào công thức thiết kế. Nếu R là phần trăm độ co giãn, l_0 là thông số kích thước ban đầu, l_1 là thông số kích thước sau khi gia công thì công thức phần trăm độ co giãn được tính như sau:

$$R(\%) = \frac{|l_0 - l_1|}{l_0} \times 100$$

2.2 Nội dung nghiên cứu

Thiết kế mẫu 2D cho các mẫu khối hình tim, khối hình hoa hồng, khối hình thang, khối hình tam giác, trang phục đầm công sở, đầm dạ

hội, đầm cưới thông qua phương pháp thiết kế trên mannequin.

2.2.1 Phân tích các khối tạo trên trang phục

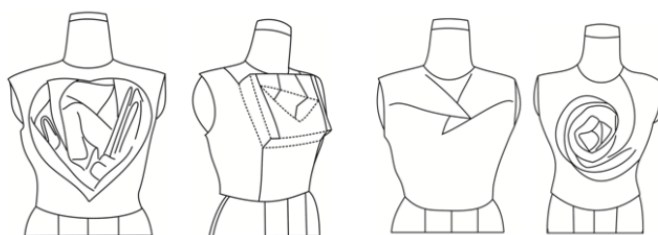
Các khối được trong nội dung bài báo này có dạng hình trái tim được tạo những nếp xếp, nếp gấp theo ý đồ người thiết kế để có được một trái tim hình khối rời bên ngoài và được may ghép vào phần thân áo cũng như một hoa hồng với những đường cong uốn lượn tạo được kiểu trang phục hình khối sống động. Một kiểu khối khác không phải may ghép vào mà được tạo nổi trực tiếp trên trang phục thông qua kỹ thuật tạo khối, rẽ mảnh và may chắp các mảnh lại với nhau như là các khối đa giác, tam giác (Hình 2.4).

Chính sự đa dạng của các khối với những góc cạnh thể hiện sự mạnh mẽ hoặc các đường cong uốn lượn mềm mại sẽ được tạo hình trước rồi may ghép vào trang phục hoặc các khối được tạo liền trên trang phục là một tính mới của kỹ thuật tạo khối.

2.2.2 Phân tích các kiểu mẫu trang phục

Tác giả muốn giới thiệu kỹ thuật phù mẫu các kiểu đầm có kiểu dáng từ đơn giản đến phức tạp: kiểu đầm công sở, kiểu đầm dạ hội, kiểu đầm cưới nhằm phục vụ cho công tác giảng dạy môn học thiết kế trang phục và hỗ trợ các nhà thiết kế thời trang trong sáng tác mẫu thông qua phương pháp thiết kế trên mannequin (Hình 2.5).

2.2.2.1 Phân tích mẫu đầm công sở

Hình 2.4. Tạo mẫu các khối

Đây là kiểu đầm ôm sát cơ thể dài đến ngang đùi, phối 2 chất liệu phi hai da và nhung, lót thun. Đầm có hai lớp, không đường sườn, không đường vai, có đường rẽ tạo kiểu đi từ thân trước vòng ra thân sau cùng những đường nối giữa thân trước, xếp ply 2 bên kết hợp với những mảng phối vải khác màu, dây kéo giấu ở lưng sẽ làm trang phục khi mặc sẽ ôm, tạo sự thướt tha và bậc lên điểm nhấn của kiểu mẫu.

2.2.2.2 Phân tích mẫu đầm dạ hội

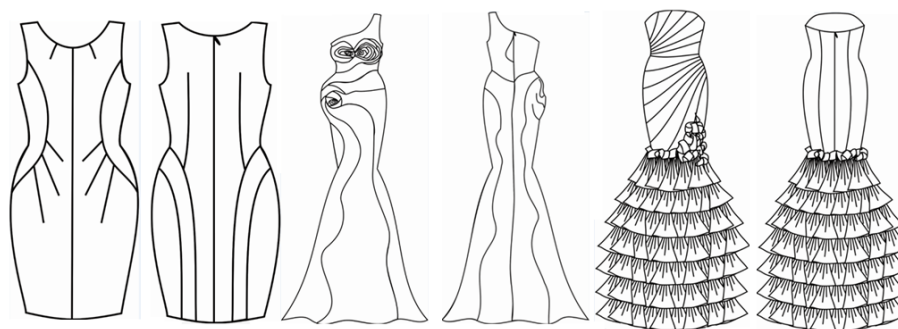
Là kiểu đầm này ôm sát cơ thể dài đến ngang đùi, xòe ra đến gót chân được phối màu hồng cánh sen và tím. Đầm có hai lớp, lệch vai, không đường ráp vai, không đường sườn, có các đường rẽ tạo kiểu đi từ thân trước vòng ra thân sau. Đầm tạo được điểm nhấn bởi 2 bông hồng trên ngực và một bông hồng ở một bên hông. Dây kéo giấu ở lưng đầm.

2.2.2.3 Phân tích mẫu đầm cưới

Kiểu đầm này cắt cup ngực, chân đầm có dạng đuôi cá, xòe dài từ ngang đùi đến gót chân. Đầm hai lớp không dây, xếp nếp xéo trên nửa thân trước, kết lưới trên tầng váy từ giữa đùi đến gót chân. Dây kéo giấu ở lưng đầm.

2.3 Phương pháp nghiên cứu

Có hai phương pháp được sử dụng cho nội dung nghiên cứu trong bài báo: 2.2.1: kỹ thuật tạo khối, 2.2.2: kỹ thuật phù vải trên mannequin.

Hình 2.5. Các kiểu đầm sẽ phù trên mannequin

3. KẾT QUẢ NGHIÊN CỨU

3.1 Khối trái tim (Hình 3.1)

Bước 1: Thiết kế rập thân pen eo cơ bản trên mannequin. Vẽ hình trái tim (kích thước theo mục đích thiết kế) và các đường kết cấu ở vòng cổ, đường vai, đường sườn và đường eo lên rập cơ bản vừa tạo. Đánh dấu các vị trí kiểm soát độ giãn.

Bước 2: Tháo mẫu ra khỏi mannequin. Dùng kéo cắt hình trái tim được vẽ trên rập ra.

Bước 3: Cắt một tấm vải hình vuông vừa đủ lớn, sau đó dùng kim ghim cố định để tạo những nếp xếp, nếp gấp tạo kiểu. Đặt hình trái tim đã cắt ở bước 3 xuống dưới tấm vải được tạo nếp gấp ở bước 4. May cố định 2 lớp vải lại. Cắt gọt phần vải thừa xung quanh mép vải hình trái tim bên dưới, ta được hình trái tim có nếp gấp. Lấy rập thân sau khi đã cắt ra ở bước 3, đặt lên giấy vẽ lại và chừa thêm đường may 1cm xung quanh đường kết cấu và đường rập trái tim vào thân. Can lại các đường đánh dấu trên thân lên rập giấy.

Bước 4: Can rập giấy sang vải và cắt ra. Lấy dấu lại các điểm đánh dấu trên rập giấy lên vải để quá trình may được thuận lợi và chính xác hơn. May rập thân và rập trái tim có nếp gấp lại với nhau được mẫu cần tạo.

3.2 Tạo khối cong hoa hồng (Hình 3.2)

Bước 1: Thiết kế rập thân pen eo cơ bản phủ lên mannequin. Chuẩn bị một tấm vải hình chữ nhật có kích thước khoảng 30x30 cm. Cắt một đường cong đến tâm như hình.

Bước 2: Xoắn mẫu tạo dáng cánh hoa

Bước 3: Xoắn mẫu như hình và ghim kim cố định.

Bước 4: May lược theo đường ghim kim để cố định hoa hồng.

Bước 5: Phủ rập thân lên mannequin. Đặt mẫu hoa hồng lên mannequin và ghim kim cố định.

Bước 6: May cố định mẫu trên mannequin, vẽ các đường ra mảnh khối hoa hồng (theo đường màu đỏ trên hình), đánh dấu đường sườn, vai, các điểm giữa cổ, giữa eo.

Bước 7: Tháo mẫu xuống khỏi mannequin, cắt gọt vải thừa ở bề trái. May hoàn chỉnh sản phẩm.

3.3 Tạo khối hình thang (Hình 3.3)

Bước 1: Thiết kế rập thân pen eo cơ bản trên mannequin.

Vẽ phác thảo mẫu trên giấy, tô màu hoặc gạch chéo làm ký hiệu phân biệt những mảnh rập cần phối màu.

Đo khoảng cách hai đầu ngực. Tạo khối hộp hình thang, khoét lỗ tam giác.

Bước 2: Dán khối hộp vừa tạo lên rập thân trên mannequin bằng băng keo 2 mặt. Đảm bảo cạnh nhỏ hình thang đi qua 2 điểm ngực. Vẽ lên rập thân ở bước 4 theo bản phác thảo trên giấy.

Bước 3: Đánh số thứ tự từng mảnh phổi, ghi chú màu rõ ràng về màu vải phổi và các điểm đánh dấu. Vẽ hướng canh sợi cho từng mảnh phổi.

Bước 4: Tháo thân vừa vẽ ra khỏi mannequin. Cắt rời các mảnh phổi.

Bước 5: Can các mảnh vừa cắt lên giấy, ghi chú lại đầy đủ như trên rập vải. Chừa 1cm đường may và cắt tạo rập giấy.

Bước 6: Can rập giấy vừa có lên vải (đúng theo màu vải đã ghi chú), ghi rõ ràng nội dung như trên rập giấy. Chừa 1cm đường may và cắt.

Bước 7: May ráp các mảnh lại với nhau theo thứ tự đã đánh số để hoàn chỉnh sản phẩm.

3.4 Tạo khối tam giác (Hình 3.4)

Bước 1: Thiết kế rập pen eo trên mannequin. Kẻ các đường tạo kiểu hình tam

giác. Kẻ thêm đường kẻ từ phía đường sườn đi qua điểm ngực (chỉ một bên ngực) nối thẳng với đỉnh nhọn của tam giác đối diện.

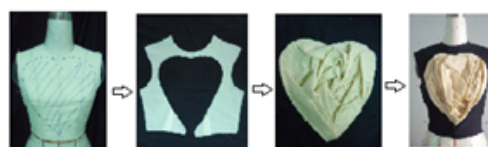
Bước 2: Đo kích thước hai hình tam giác, sao lên giấy, và tạo khối cho hình tam giác với độ nổi thích hợp như hình.

Bước 3: Dán hai khối tam giác nổi trên bề mặt thân trước ăn khớp với đường vẽ tam giác trên mannequin. Đánh dấu các điểm kiểm soát độ giãn. Vẽ hướng canh sợi.

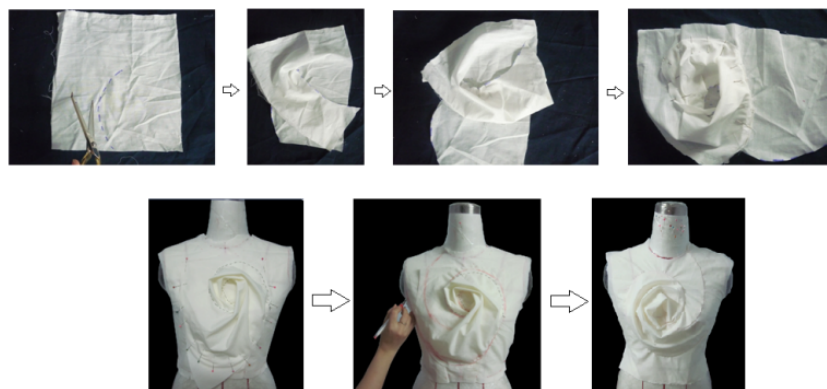
Bước 4: Tháo mẫu xuống khỏi mannequin. Dùng kéo bấm cắt chỉ để mở pen eo còn lại để đảm bảo mẫu được trải phẳng. Cắt các đường cắt theo đường kiểu đã vẽ.

Bước 5: Can rập lên vải chừa đường may 1 cm và cắt.

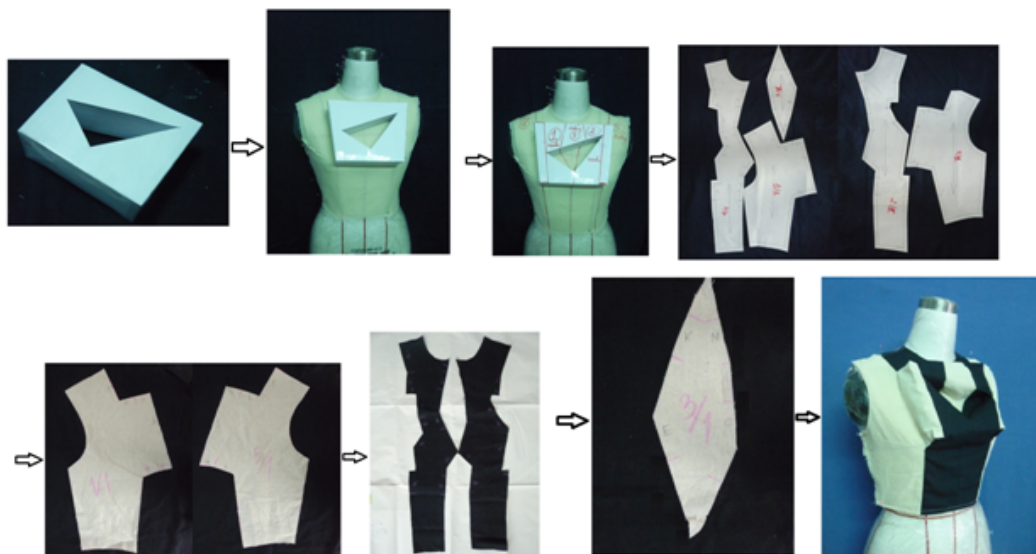
Bước 6: May hoàn chỉnh sản phẩm.

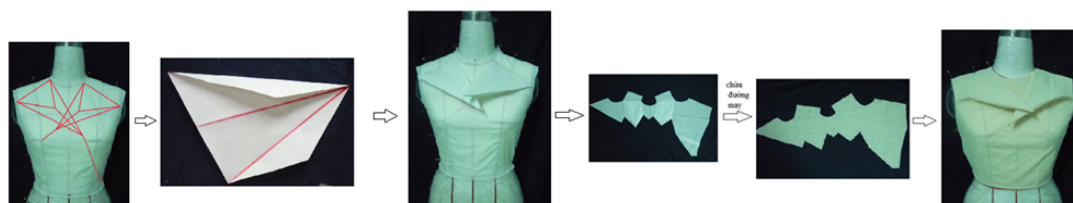
Hình 3.1. Các bước tạo khối trái tim

Hình 3.2. Các bước tạo khối hoa hồng

Hình 3.3. Các bước tạo khối hình thang

Hình 3.4. Các bước tạo khối hình tam giác

Tạo khối được xem là một kỹ thuật phù khá phức tạp đòi hỏi người thiết kế phải có sự phán đoán các nếp gấp, các cạnh tạo hộp hoặc những gờ dợn sóng nên được tạo ở vị trí nào để bật được khối khi lắp ráp vào sản phẩm [6, 8]. Bên cạnh đó, kỹ thuật tạo khối còn yêu cầu độ khéo léo và tỉ mỉ của người thiết kế.

3.5 Phù mẫu đầm công sở (Hình 3.5)

Bước 1: Làm rập vải trên mannequin.

Bước 2: Vẽ lên vải các đường tâm và các đường rã mảnh theo bảng vẽ mô phỏng trên mannequin.

Bước 3: Đánh dấu các điểm giãn cẩn thận, ghi rõ ràng theo từng cặp chữ cái để quá trình may được thực hiện dễ dàng. Do kết cấu rập rất phức tạp nếu như không đánh dấu rõ ràng, cẩn thận, khi rã mảnh ra rất khó phân biệt các vị trí ráp lại với nhau.

Bước 4: Can mẫu phù qua vải và cắt. May ráp các chi tiết lại với nhau phù hợp với thứ tự mảnh ráp và các ký tự đánh dấu điểm giãn.

Bước 5: May hoàn chỉnh sản phẩm.

Hình 3.5. Các bước phủ đầm công sở

3.6 Phủ đầm dạ hội (Hình 3.6)

Bước 1: Làm rập vải trên mannequin. Đánh dấu các đường tạo kiểu bằng dây ruy băng đỏ lên mannequin.

Bước 2: Cắt 6 miếng rập làm từng váy đuôi cá và may nối 6 miếng lại với nhau. May nối từng váy và phân lại trên thân lại với nhau.

Bước 3: Vẽ định vị cổ áo, vị trí hai bông hồng trên ngực áo. Xoắn một bông hồng to riêng bên ngoài rồi may đặt lên hông mẫu phủ. Ghim

ghim ngang cổ định hoa lên thân nhưng không dính vào mannequin. May ghép hoa vào vị trí hông của rập vải.

Bước 4: Vẽ lên vải các đường rã mảnh. Đánh số thứ tự cho các mảnh rã, phải ghi chú rõ ràng màu sắc, chất liệu vải tại vị trí đó. Vẽ hướng canh sợi cho từng mảnh rã. Đánh dấu các điểm giãn cần thận, ghi rõ ràng theo từng cặp chữ cái để khi may không bị nhầm lẫn.

Bước 5: Can mẫu phủ lên vải rồi cắt.

Bước 6: May hoàn chỉnh sản phẩm.

Hình 3.6. Các bước phủ đầm dạ hội

3.7 Phủ đầm cưới (Hình 3.7)

Bước 1: Làm rập vải trên mannequin.

Bước 2: Phủ vải cho các chi tiết thân trước, decoup thân trước, thân sau, decoup thân sau, với chiều dài đến hết mannequin. Can qua rập giấy, chừa đường may.

Bước 3: Cắt lớp lót. May các chi tiết lại với nhau cho khớp. Đặt lớp lót đầu tiên đã may lên mannequin, ghim kim cố định. Xếp nếp gấp trên vải chính ôm sát mannequin. Ghim kim cố định trong quá trình xếp. May lược cố định lớp xếp nếp chính bên ngoài vào lớp lót bên trong. Cắt

bỏ vải thừa xung quanh chi tiết. May cố định lớp xếp nếp và lớp lót tại đường cup ngực, đường sườn, đường lai để các xếp nếp được định vị chắc chắn. Ta được lớp chính. May lộn lớp chính với lớp lót thứ hai.

Bước 4: May đún từng váy có chiều dài bằng từ lai lớp chính đến gót chân. May lộn từng váy với lớp chính tại lai.

Bước 5: Cắt các mảnh lưới hình vuông kích thước 20x20 cm, may kết dính lên từng váy tại tâm hình vuông theo từng lớp cho đến khi phủ kín từng váy để có được sản phẩm hoàn chỉnh.

Hình 3.7. Các bước phủ mẫu đầm cưới

3.8 Nhận xét

Kỹ thuật thiết kế rập 3D được thực hiện trực tiếp trên mannequin rồi phẳng hóa thành rập 2D nên ta có thể nhận biết trực tiếp phom dáng và đặc điểm của mẫu thiết kế (độ phồng, độ xòe, độ ôm, độ rũ...) trong quá trình thiết kế, đặc biệt là những kiểu dáng tạo khối trên trang phục. Những trang phục tạo khối nếu được thực hiện thiết kế rập theo phương pháp 2D thì sẽ rất tốn thời gian và không kiểm soát được kiểu dáng, do đó hiệu quả thiết kế rập không cao, có thể không đúng với ý đồ thiết kế ban đầu.

Phương pháp thiết kế nào cũng có ưu và nhược điểm, so sánh với phương pháp thiết kế 2D thì phương pháp thiết kế 3D có những hạn chế sau:

-Thiết kế trên mannequin chuẩn (thông số, size, phom dáng...). Trong khi chưa có chuẩn size mannequin hoàn chỉnh và thống nhất cho cơ thể học người Việt Nam.

-Sửa sản phẩm khó: Một khi đã ra rập thì rất khó chỉnh sửa. Nếu muốn chỉnh sửa phải tiến hành phủ lại từ đầu, rất mất thời gian. Vì vậy phải kiểm tra phom dáng, kiểu mẫu, các đường tách cẩn thận trước khi cắt.

-Đánh mất một chi tiết rập sẽ gặp rất nhiều khó khăn vì sẽ phủ lại từ đầu để có lại được chi tiết đó.

Đánh giá: các sản phẩm sau khi may hoàn chỉnh đúng với kiểu dáng thiết kế ban đầu và tiến hành mặc thử lên mannequin đều đạt yêu cầu về độ vừa vặn. Tuy nhiên, độ thoải mái do vải và tính tiện nghi của trang phục không đánh giá được vì mannequin không có cảm xúc như cơ thể người.

4. KẾT LUẬN

Phương pháp thiết kế rập nữ trên mannequin là một phương pháp thiết kế hiện đại, nhất là thiết kế tạo khối. Kỹ thuật thiết kế này có những điểm vượt trội sau:

-Tính trực quan: có thể chỉnh sửa kiểu mẫu ở ngay khâu thiết kế rập trước khi qua khâu may. Sự chính xác và mức độ hoàn chỉnh của sản phẩm gần như đạt kết quả tốt nhất, ít chỉnh sửa. Ngược lại trong khi thiết kế bằng phương pháp 2D, ta không thể nhận biết được sản phẩm cuối cùng, chủ yếu là do kinh nghiệm, nên sẽ có nhiều lần chỉnh lại rập và may mẫu lại.

-Sự khơi gợi cảm hứng sáng tác: sẽ có nhiều ý tưởng mới so với ý tưởng ban đầu, đồng thời giúp việc thiết kế trở nên dễ dàng, trực quan và đầy cảm hứng. Thiết kế trên không gian 3 chiều dễ tưởng tượng hơn khi thiết kế trên mặt phẳng 2 chiều.

-Độ vừa vặn: Sản phẩm ôm sát, chuyển động theo những đường cong của mannequin với độ chính xác rất cao.

Kỹ thuật này cho ra đời những kiểu dáng độc đáo, hoàn chỉnh và chuẩn xác nhất sau khi hoàn thành sản phẩm. Giá trị và chất lượng sản phẩm được nâng cao.

Kỹ thuật thiết kế rập trên mannequin còn được thực hiện cho rất nhiều dòng sản phẩm nữ như quần âu, vest, áo khoác... và các trang phục nam, trang phục trẻ em. Trong tương lai, khi hệ thống size chuẩn, phom dáng mannequin được nghiên cứu phù hợp với đặc điểm cơ thể học của người Việt Nam thì phương pháp này hứa hẹn sẽ được sử dụng ngày càng phổ biến hơn ở các doanh nghiệp, công ty thời trang.

Creating forms for women's clothing by draping techniques

- Nguyen Thi Mong Hien¹
- Ho Tuong Vy²
- Hoang Thi Thao³

¹Ho Chi Minh city University of Technology, VNU –HCM

²Gia Dinh – Phong Phu Textile and Garment Corporation

³Nha Be Garment Corporation

ABSTRACT

This paper presents research results of techniques of draping on mannequins to create forms for women's clothing. In the advanced countries, this method is applied very strongly to patternmaking in the field of fashion design. In Vietnam, it is taught for subjects of costume design at the universities, colleges where fashion design and garment technology have been taught. Subjects for draping are blocks to make stitches in cloth with much kind of styles

Keywords: *Costume design, mannequin, 3D blocks, draping, pattern design, office dress, evening dress, wedding dress, fashion design.*

from basic styles to complex styles, such as dress, evening dress and wedding dress. Draping fabric has content 100% cotton using for draping on the mannequin, main fabrics are satin fabrics, drill fabric with many colors from light color to dark color. These fabrics have content spandex fiber and ironed by heat only. The results show process creates 3D blocks and steps draping for dress ??????/on manequin

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1]. Nguyễn Thị Mộng Hiền *Cơ sở thiết kế trang phục*, NXB Đại học quốc gia Thành phố Hồ Chí Minh (2011)
- [2]. Trần Thị Hương, *Kỹ thuật thiết kế trang phục*, NXB Đại học quốc gia Thành phố Hồ Chí Minh (2004)
- [3]. Nguyễn Văn Lâm, *Vật liệu dệt*, NXB Đại học Quốc gia Thành phố Hồ Chí Minh (2004)
- [4]. Helen Joseph Armstrong, *Draping for Apparel Design (Second Edition)*, New York (2000)
- [5]. Helen Joseph Armstrong, *Patternmaking for Fashion Design*, New York (1995)
- [6]. J. Fan, W. Yu and L. Hunter, *Clothing appearance and fit*, Science and Technology, Cambridge England (2004)

- [7]. Kate Heintz Watson, *Textiles and Clothing*, Home Economics Association (1907)
- [8]. Toniko Nakamichi Pattern, *Pattern Magic1*, Laurence King Publishers (2007)
- [9]. Toniko Nakamichi, *Pattern Magic2*, Laurence King Publishers, (2007)
- [10]. W.Fu, J.Fan Innovation & Technology of Women's Intimate, *Apparel and fit*, Woodhead Publishing Limited, England (2006)
- [11]. Winifer Alrich, *Metric Pattern Cutting for women wear (Fourth Edition)*, Blackwell Publishing (2004)
- [12]. Winifer Alrich, *Fabric & Pattern Cutting (Third Edition)*, Blackwell Publishing (2013)
- [13]. Sungmin Kim, Chang Kyu Park, Basic garment pattern generation using geometric modeling method, *International Journal of Clothing Science and Technology*, Vol.19, Iss. 1, pp.7-17 (2006)
- [14]. Xuyuan Tao and Pascal Bruniaux, *Toward advanced three-dimensional modeling of garment prototype from draping technique*, *International Journal of Clothing Science and Technology*, Vol.25, Iss. 4, pp.1-19 (2013)